

Els Caputxins, dolguts per un cas d'abusos dels anys 50

Dll, 18/03/2019 per Catalunya Religió

(*Caputxins de Catalunya i Balears*) A través dels mitjans de comunicació s'ha donat a conèixer un cas d'abusos a menors que afecta al **Col·legi Escolania de Pompeia** que depenia dels caputxins. Concretament un testimoni denuncia greus i reiterats abusos de Fra Josep Maria de Vera i altres situacions totalment injustificables en el centre. Els fets se situen entre 1950 i 1955.

El Col·legi Escolania de Pompeia va estar obert de 1912 al 1970. Oferia educació escolar gratuïta a infants i joves de famílies sense recursos. Alguns dels infants també formaven part de l'escolania que cantava en els oficis a l'Església de Pompeia. **Fra Josep Maria de Vera** (Alfonso Ramón Uribe) va ser-ne director de 1939 al 1957. Caputxí des del 1928, va morir a Barcelona el 1997.

Davant d'aquesta situació, l'actual provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears, **Fra Eduard Rey i Puiggròs**, mostra la seva condemna i vergonya pels fets denunciats:

“Quan t'arriba una notícia d'aquesta mena et deixa glaçat. Ni que sigui un cas de fa 70 anys i d'una escola que va tancar fa 50 anys, ens deixa avergonyits i dolguts saber que un frare havia fet coses d'aquesta envergadura. No hi ha cap frare viu dels que estaven a la comunitat en aquell moment que ens puguin explicar una versió dels fets des de dins. Però el testimoni ens presenta algú que, des de l'aparença d'un home religiós, havia perdut el respecte per l'altre.”

“A nivell de comunitat no s'havia transmès cap record els fets que s'atribueixen a fra Josep Maria de Vera i l'escola de Pompeia. He fet una primera consulta als frares que han estat provincials abans que jo i que avui estan vius i ningú no en sabia res. Els frares que en aquell moment tenien responsabilitats són morts ja de fa temps. En aquell moment fra Josep Maria de Vera, que avui ja passaria de cent

anys, era dels joves de la comunitat. Però el que diu la víctima que ara ha parlat quadra amb les poques dades de què disposem, sobretot amb la data en què fra Josep Maria de Vera va deixar de ser director de l'escola. Fra Josep Maria de Vera va ser traslladat a Tarragona el 1957. Aquest trasllat ens consta, però les deliberacions prèvies o les raons del trasllat no les tenim per escrit, ni queda cap dels frares que van participar en la decisió.”

També fa una demanda a possibles víctimes per escoltar el seu testimoni i saber la veritat del que va passar:

“Voldria fer arribar personalment a les víctimes que volem compartir el seu dolor, tot i que respectem que elles no vulguin tenir un contacte amb nosaltres. Tot i la distància en el temps, ens comprometem a esbrinar tot el que hi pot haver al voltant d'aquest cas. Faig una crida a qui tingui més informació entorn de Fra Josep Maria de Vera i de l'escola de Pompeia, que ens ho faci arribar. Estem oberts i volem saber la veritat”.

El provincial dels caputxins també remarca el compromís actual dels frares en la protecció de la infància que avui participa en les seves activitats educatives:

“Nosaltres seguim treballant amb infants, sobretot en la catequesi i esplai. Vam donar-nos un protocol de protecció de menors aprovat en el nostre capítol - l'assemblea dels frares- i confirmat per Roma. Des de començaments d'aquest any, ens hem posat en contacte amb la Fundació Vicki Bernadet per tal de donar la màxima eficàcia al protocol amb l'assessorament d'experts externs a nosaltres. Hem donat les primeres passes en aquest nou procés, cercant d'implicar els qui tracten amb menors en les nostres comunitats”.

“Quan uns pares ens confien els seus fills, ni que sigui per una hora de catequesi, ho hem de veure com una cosa sagrada. És una persona que està creixent i que està posant els referents de la seva vida. Si li posem un referent negatiu i el ferim, podem ferir tota la seva vida, tot el seu itinerari. Totes les persones de les nostres comunitats que estan en contacte amb nens, ni que sigui per poc temps, han de tenir clar que és una gran responsabilitat. El sol fet d'estar amb un menor ens exigeix de construir una relació educativa que l'ajudi a créixer, i aquesta responsabilitat és sagrada”.